

Bo - že, kte - rý slu - nci své - mu
ve - líš sví - ti - ti ka - ždé - mu
a jím ten svět o - svě - cu - ješ,
zem de - štěm, ro - sou skro - pu - ješ.

2. Hory z výsosti svlažuješ, / trávu k zrůstu přivozuješ, / k živnosti všemu dobytku / i ku potřebě člověku.
3. Ty chléb z země vyvozuješ, / hojnost vína uděluješ, / pokrmem nás nasycuješ, / život lidský udržuješ.
4. Voláme my k tvé milosti, / popať na nás z vysokosti, / úrody zemské zachovej / a požehnané léto dej.
5. Popřej nám časů pohodných, / uchovej nečasů škodných, / slunce, déšť, vítr i mrazy, / nechť konají tvé rozkazy.
6. Pomni, že jsme tvé stvoření / a skrz Krista vykoupení. / Proto jen na Tě čekáme, / neb Tě z slova tvého známe.
7. Ty jsi Bůh mocný a silný, / v milosrdenství nesmírný. / Proto pomoz nám v té době, / sloužit věrně chceme Tobě.